

Ensinnäkin unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, kun se arvioidessaan komission soveltaa yksityisen velkojan kriteeriä on ottanut väärän oikeudellisen lähtökohdan. Unionin yleinen tuomioistuin on todennut, että komissio olisi ollut velvollinen suorittamaan lisälaskelmia erilaisten täytäntöönpanomenetelmien eduista, ja sen olisi pitänyt verrata keskenään julkisten saatavien perimiseksi tarkoitettujen erilaisten täytäntöönpanomenettelyjen kestoa. Komissio väittää, ettei sillä ole velvollisuutta yksityiskohtaisiin laskelmiin, vaan vain sellaisten tekijöiden huomioon ottamiseen, jotka yksityinen velkoja ottaisi huomioon ratkaisua tehdessään.

Unionin yleinen tuomioistuin on komission mukaan rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa lisäksi, kun se on yksityisen velkojan menettelyyn viitatakseen siirtänyt todistustaakan perusteettomasti komissiolle, eli asettanut sille velvollisuuden esittää lisänäyttöä erityisesti eri menettelyjen kestosta tai saatavien tehokkaan täytäntöönpanon eri lajien tai vaiheiden vaikutusten laajuuden vertailusta.

Toiseksi unionin yleinen tuomioistuin on rikkonut SEUT 107 artiklan 1 kohtaa, luettuna yhdessä SEUT 296 artiklan kanssa, ja pöytäkirjaa N:o 8, kun se on perusteettomasti olettanut, että komissio ei ole noudattanut velvollisuuttaan mainita ne edellytykset, joiden täytyessä tuki vaikuttaa jäsenvaltioiden väliseen kauppaan tai vääristää taikka uhkaa vääristää kilpailua. Unionin yleinen tuomioistuin ei ole millään tavoin ottanut huomioon sitä, että primaarioikeuden eli päätöksen oikeudellisena perustana olevan pöytäkirjan N:o 8 perusteella on lähdeittävä siitä, että kyseessä oleva tuki vääristää tai uhkaa vääristää kilpailua, minkä vuoksi kauppa ja kilpailua koskevien edellytysten lisäperustelut olivat tarpeettomia.

(¹) Asiakirja Tsekin tasavallan, Viron tasavallan, Kyproksen tasavallan, Latvian tasavallan, Liettuan tasavallan, Unkarin tasavallan, Maltaan tasavallan, Puolan tasavallan, Slovenian tasavallan ja Slovakian tasavallan liittymisehdosta ja niiden sopimusten mukautuksista, joihin Euroopan unioni perustuu — Pöytäkirja N:o 8 Puolan terästeollisuuden rakenneuudistuksesta (EUVL 2003, L 236, s. 948).

Valitus, jonka Atlas Transport GmbH on tehnyt 29.7.2011 unionin yleisen tuomioistuimen (kolmas jaosto) asiassa T-145/08, Atlas Transport GmbH v. sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit), jossa muuna osapuolena oli Atlas Air Inc., 16.5.2011 antamasta tuomiosta

(Asia C-406/11 P)

(2011/C 311/33)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Asianosaiset

Valittaja: Atlas Transport GmbH (edustaja: Rechtsanwalt K. Schmidt-Hern)

Muut osapuolet: sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) ja Atlas Air Inc.

Vaatimukset

- Euroopan unionin yleisen tuomioistuimen asiassa T-145/08 16.5.2011 antama tuomio on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointiviraston (tavaramerkit ja mallit) ensimmäisen valituslautakunnan 24.1.2008 tekemä päätös (asia R 1023/2007-1) on kumottava
- sisämarkkinoiden harmonisointivirasto (tavaramerkit ja mallit) (SMHV) on velvoitettava korvaamaan kummastakin menettelystä aiheutuvat oikeudenkäyntikulut.

Oikeudelliset perusteet ja pääasialliset perustelut

Valittaja katsoo, että SMHV ja unionin yleinen tuomioistuin rikkoivat riidanalaisella päätöksellä yhteisön tavaramerkkiasetuksen 59 artiklan 3 kohtaa, joka koskee valituksen perusteluvollisuutta, sellaisena kuin kyseinen säännös oli aiemmassa muodossaan. Valittajan mukaan SMHV ja unionin yleinen tuomioistuin rikkoivat riidanalaisella päätöksellä lisäksi yhteisön tavaramerkkiasetuksen 60 artiklaa ja analogisesti yhteisön tavaramerkkiasetuksen täytäntöönpanoasetuksen 20 säännön 7 kohdan c alakohtaa sekä jäsenvaltioiden yleisiä oikeusperiaatteita. Kantajan katsoo, että menettelyä SMHV:ssa on välttämättä lykättävä niin, että määräaika valituksen tekemiselle ei ole vielä päättynyt.

Ennakkoratkaisupyyntö, jonka Amtsgericht Münster (Saksa) on esittänyt 1.8.2011 — Rikosoikeudenkäynti Thomas Karl-Heinz Kerkhoffia vastaan

(Asia C-408/11)

(2011/C 311/34)

Oikeudenkäyntikieli: saksa

Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin

Amtsgericht Münster

Rikosoikeudenkäynnin asianosaiset pääasiassa

Thomas Karl-Heinz Kerkhoff

Staatsanwaltschaft Münster

Ennakkoratkaisukysymys

Onko direktiivin 2006/126/EY (¹) 11 artiklan 4 kohtaa tulkittava siten, että jäsenvaltiolla on oikeus kieltäytyä pysyvästi hyväksymästä toisen jäsenvaltion myöntämää ajo-oikeutta myös siinä tapauksessa, että kyseisen henkilön ajo-oikeus on aiemmin peruutettu ensin mainitun valtion alueella ja kun uuden ajo-oikeuden hakemista koskevaa kieltoa ei ole määrätty tai kun määrätty kielto on päättynyt?

(¹) Ajokorteista 20.12.2006 annettu Euroopan parlamentin ja neuvoston direktiivi 2006/126/EY (uudelleenlaadittu teksti); EUVL L 403, s. 18.